ճուան անուանեալ Թաղի, որ յետոյ դեսպանաց ընդունարան եղաւ, և այնպէս այլ կոչուեցաւ (Տար էզ-զիյաֆաթ)[1]։ Իր մեծոգի և գոռոզ որդին և յաջորդն Շահնշահ, որ խալիֆայէն աւելի փառօք և զօրութեամբ կ'ապրէր[2], գոհ չեղաւ իւր հօր շինածովը. այլ արքունեաց և պետական շինուածոց հիւսիսային արեւելեան անկեան ընդարձակ կողմ մի գրաւելով, իբր 15 քառակուսի բնամղոն (քիլոմետր), շինեց հոյակապ ամենաճոխ նոր վզըրկարան ապարանք մի, որ իր արաբական անուամբ կոչուեցաւ Տար էլ-Աֆզալիյէ, և շէնքին գմբէթներուն համար՝ սովորաբար կոչուէր Տար էլ-Քուպպա (Գմբեթաւոր[3] ապարանք), և աւելի յաճախ՝ Տար էլ-Վէզիրաճ էլ-Քուպրա. Շահնշահի ամենայն յաջորդ վը-

1. Իր շինածներէն մնացած է դեռ Ջուէյիլա կոչուած մեծ դուռն, քաղքին հարաւ-արեւելեան կողմը։

2. Կերպով մի խալիֆայ ժամանակին երախտապարտ էր Շահնշահի. սոր հայրն և Մոստանզիր խալիֆայն մէկ տարուան (1094) մէջ մեռան. Եգիպտացիք փոխանակ անոր Նիզար անդրանկան՝ երկրորդ որդին (Մոստալի պիլլահ) ընտրեցին. Աֆտաքին մեծ էմիրն ուզեց պաշտպանել զՆիզար. Շահնշահ դէմ ելաւ, յաղթեց, զերկուքն ալ բռնեց, և պահպանեց զՄոստալի։

3. Միթէ այսպիսի վայելչութեան՝ եթէ բաղանեացն համար էր՝ որ Ատանայի մօտիկ տեղ մի Գմբէթեւոր կոչուէր, մեծին Լեւոնի օրերէն ինչուան իր յաջորդաց վերջն այլ (Տ. Սիսուան, 64. 533. 541)։